

Evangelí del 8 de gener: el veritable aliment

"Doneu-los menjar vosaltres mateixos". Jesús ens recorda que la seva petició de donar menjar als famolencs afecta tots els cristians. A nosaltres ens competeix veure com fer això realitat dia a dia, amb les paraules i amb les obres.

Evangelí (Mc 6, 34-44)

Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè

eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament. Quan ja s'havia fet tard, els deixebles s'acostaren a dir-li: -Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiada la gent, i que vagin a les cases i als pobles del voltant a comprar alguna cosa per a menjar. Però Jesús els respongué: -Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Ells li diuen: -Per a donar-los menjar hauríem de comprar pa per valor de dos-cents denaris! Jesús els pregunta: -Quants pans teniu? Aneu a veure-ho. Ells ho miren i li diuen: -Cinc pans i dos peixos.

Llavors Jesús els va manar que fessin seure tothom en colles a l'herba verda. La gent s'assegué en grups de cent i de cinquanta. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i en donava als seus deixebles perquè els servissin a la gent. També va repartir els dos peixos a tothom.

Tots en van menjar i quedaren
saciats. Després van recollir els
bocins de pa que havien sobrat i
n'ompliren dotze cistelles, i també
van recollir les sobres dels peixos.
D'aquells pans, n'havien menjat cinc
mil homes.

Comentari

Jesús surt al pas de la necessitat. Déu
ens ha creat de manera que la
mateixa dinàmica de la vida ens
recordi que som éssers
essencialment necessitats: d'aliment,
d'educació, d'afecte, de descans. Tot
allò que ha sortit de les mans de Déu
és per a nosaltres pedagogia. Les
ovelles sense un pastor estan
perdudes. Les persones, sense algú
que els doni l'aliment que és força i
guia de la vida, també estan
perdudes. Jesús ha vingut a portar-

nos aquest aliment: hi trobem el sentit de la nostra vida; gràcies a Ell les tenebres que ens impedièn reconèixer-nos amb claredat es dissipen. De la mateixa manera, al cos podem donar-li tota mena d'aliments, però no tots nodreixen de la mateixa manera. Crist mateix es fa aliment per excel·lència.

Les persones de la gernació que seguien Jesús es van oblidar de l'aliment del cos. I el Senyor se'n va servir per il·lustrar els deixebles. L'aliment no es pot postergar gaire. Però, on es troba aquest aliment? De quins aliments ens parla realment l'evangeli de la missa d'avui? Els aliments del cos es compren. Els deixebles, però, no podien proveir d'aquest aliment gaires persones. Aleshores, per què els va demanar Jesús que donessin menjar a tants? Perquè hi ha un aliment que ells sí que podien donar. Un aliment que, ofert amb generositat, es multiplica i,

com li va passar a la vídua de Sarepta, de la qual ens parla el primer llibre dels Reis (17, 8-16): encara que se'n disposi no s'esgota.

La Paraula de Déu ha de travessar tot temps i tot espai, de manera que, d'edat en edat, arribi a tots els racons de l'orbe. I ho fa, d'una manera particular, a través dels seus profetes, encarregats de portar l'aliment de la Paraula a les persones que els envolten perquè aquestes, alhora, el portin a altres, i així l'aliment abundi i pugui nodrir cada vegada a més gent a més llocs. Jesús ens recorda que la seva petició de donar menjar als famolencs afecta tots els cristians. A nosaltres ens competeix veure com fer això realitat dia a dia, amb les paraules i amb les obres.

Juan Luis Caballero // Photo:
Fox - Pexels

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-
divendres-el-veritable-aliment/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-divendres-el-veritable-aliment/)
(11/03/2026)